

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

06 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte – Vladimir Timofti,

Judecători – Victor Boico, Nadejda Toma, Anatolie Țurcan, Elena Cobzac,

a judecat, fără citarea părților, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Moraru Constantin, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2018, în cauza penală în privința lui

*Simon Mihail XXXXX, născut la
XXXXX, originar și domiciliat în
XXXXX*

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță:

de la 18.12.2014 – până la 30.09.2016

instanța de apel:

de la 01.11.2016 – până la 21.02.2017

instanța de recurs ordinar:

de la 26.05.2017 – până la 12.09.2017

instanța de apel:

de la 18.10.2017 – până la 21.03.2018

instanța de recurs ordinar:

de la 18.06.2018 – până la 06.11.2018

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 30 septembrie 2016, Simon Mihail a fost achitat privind învinuirea în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 248 alin. (5) lit. b), c) Cod penal, din motiv că fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

2. Potrivit sentinței, prima instanță a constatat că, Simon Mihail, *de către organul de urmărire penală, a fost învinuit de faptul că*, activând în cadrul Direcției Deservire Călători a ÎS „Calea Ferată a Moldovei”, în calitate de paznic în restaurantul - vagon al trenului de pasageri XXXXX, la data de 27 septembrie 2012, la ora 12.00, folosindu-se de situația de

serviciu, aflându-se în locul staționării trenurilor, urmărind scopul trecerii mărfurilor în proporții mari, peste frontiera vamală a Republicii Moldova, prin eludarea controlului vamal, împreună și prin înțelegere prealabilă cu o altă persoană, în privința căreia urmărirea penală a fost disjunsă într-o cauză penală separată, a primit de la o persoană neidentificată pentru transportarea contra unei remunerații bănești pachete de polietilenă de formă dreptunghiulară cu preparate medicamentoase „Danabol” methadienone, în comprimate de 10 mg, 83.200 pastile, „Strombaford” stanozolol de 10 mg, 43.180 pastile; „Aqvatest” 100 mg/ml 1 ml, 50 fiole, „Provimed” masterolone în comprimate de 50 mg, 3.600 pastile; „Anapolon” 50 mg, 6.200 pastile; „Clenbuterol” clenbuterol în comprimate de 40 mg, 6.400 pastile, „Danabol” methadienone în comprimate de 50 mg, 1.000 pastile, „Oxandrolon” 10 mg, 1.000 pastile, „Testosterona P” 1 ml, 360 fiole, producător „Balkan Pharmaceuticals” (Republica Moldova), și „Trenbolone forte – 200” 10 ml, 50 fiole, producător „SP Laboratories” (Republica Moldova). Ulterior, urmărind scopul trecerii ilegale peste frontieră vamală a Republicii Moldova cu tănuirea de control vamal, prin înțelegere prealabilă cu o altă persoană, personal a amplasat preparatele medicale nominalizate, în cavitatea tehnologică a spațiului dintre tavane deasupra gurii de ventilare a vagonului-restaurant al trenului de pasageri sus-indicat.

La 28 septembrie 2012, prin punctul de trecere a frontierei de stat „XXXXX”, a trecut fără a declara organului vamal despre bunurile transportate, tănuindu-le de control vamal. Tot la 28 septembrie 2012, în punctul de trecere a frontierei de stat „XXXXX”, în cadrul controlului fizic a mărfurilor din Vagonul-restaurant al trenului de pasageri XXXXX, efectuat de reprezentantul organului vamal al Ucrainei în cavitățile constructive, aflate în cavitatea tehnologică a spațiului dintre tavane deasupra gurii de ventilare a vagonului - restaurant al trenului de pasageri, au fost depistate bunuri nedeclareate.

Prin scrisoarea nr. 6051 din 29 august 2014, emisă de Direcția valoare în vamă și clasificare a mărfurilor a Serviciului Vamal, valoarea în vamă a preparatelor medicamentoase transportate de Simon M. și anume, „Aqvatest 100 mg/ml”, 50 fiole, „Testosterone” P 1 ml, 360 fiole, „Danabol” methadienone în comprimate de 50 mg, 999 pastile și „Danabol” methadienone comprimate 10 mg, 83.199 pastile, constituie 95.054 lei.

Astfel, de către organul de urmărire penală, Simon M. a fost învinuit de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 248 alin. (5) lit. b), c) Cod penal

și anume - *contrabanda, adică trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova a mărfurilor în proporții mari prin tănuire de controlul vamal, prin ascundere în locuri special pregătite sau adaptate în acest scop, săvârșite de mai multe persoane, cu folosirea situației de serviciu.*

3. Sentința a fost atacată cu apel de către procurorul în Procuratura Anticorupție, Bobrov Vladislav, la 13 octombrie 2016, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Simon Mihail să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 248 alin. (5) lit. b), c) Cod penal, la 3 ani închisoare, iar potrivit art. 90 Cod penal, să fie dispusă suspendarea condiționată a executării pedepsei pe o perioadă de probațiune de 2 ani.

În argumentarea cererii depuse, apelantul a invocat că toate probele prezentate de către partea acuzării incontestabil dovedesc vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate, iar sentința adoptată este contrară prevederilor legale, motiv din care urmează a fi casată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 februarie 2017, pronunțată integral la 21 martie 2017, apelul declarat a fost respins, ca nefondat, cu menținerea sentinței.

4.1. În argumentarea soluției adoptate instanța de apel a considerat că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, just concluzionând că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii. Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

În opinia instanței de apel, nici una din probele acumulate la urmărirea penală și cercetate în ședințele instanțelor de fond nu confirmă vina inculpatului în comiterea infracțiunii imputate. Astfel, instanța de apel a considerat că declarațiile inculpatului și ale martorului Tăriță V. sunt corespunzătoare adevărului, deoarece atât la urmărirea penală, cât și în ședințele instanțelor de fond aceștia au dat declarații consecvente, concludente, ce coroborează cu întreg ansamblul probatoriu și demonstrează cu certitudine nevinovăția lui. Pe parcursul judecării cauzei n-au fost aduse careva probe pertinente, concludente, utile și veridice, ce ar corobora între ele și ar demonstra vinovăția inculpatului, Simon M., în săvârșirea infracțiunii imputate sau ar combate declarațiile acestuia, ci dimpotrivă s-a constatat cu certitudine, că ultimul, activând în cadrul

Direcției Deservire Călători a IS „Calea Ferată a Moldovei”, în calitate de paznic în restaurantul - vagon al trenului de pasageri XXXXX pe traseul „XXXXX”, nu s-a folosit de situația de serviciu, n-a urmărit scopul trecerii peste frontiera vamală a R. Moldova a mărfurilor în proporții mari, prin eludarea controlului vamal, dânsul n-a acționat împreună și prin înțelegere prealabilă cu o altă persoană, în privința căreia urmărirea penală a fost disjunsă într-o cauză penală separată, n-a primit de la o persoană neidentificată pentru transportarea contra unei remunerații bănești, pachete de polietilenă de formă dreptunghiulară, cu preparate medicamentoase.

De asemenea, instanța de apel a menționat, că declarațiile martorului Gangan V., care a fost audiat atât în prima instanță, cât și în instanța de apel nu pot servi drept probă ce ar demonstra vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii incriminate, deoarece acestea nu indică anume la inculpat, nici direct și nici indirect, că dânsul ar fi comis infracțiunea imputată lui.

La fel, instanța de apel a conchis că materialele cauzei reținute și invocate de către partea acuzării ca probe ce indică la vinovăția inculpatului, și anume: procesul-verbal de cercetare la fața locului din 28 septembrie 2012 (f.d. 50, v. 1); procesul-verbal de cercetare a obiectelor și documentelor din 16 octombrie 2012 (f.d. 175 v. 1); procesul-verbal de cercetare a obiectelor din 14 ianuarie 2013 (f.d. 130, v. 2); raportul de expertiză nr. 1092 din 15 decembrie 2012, întocmit de către Centrul Științific și de cercetare, de expertiză criminalistică a Direcției MAI a Ucrainei în regiunea Vinnița (f.d. 81, v. 2); raportul de expertiză nr. 1196-1198 din 30 iunie 2014, întocmit de Centrul Național de Expertiză Judiciară de pe lângă Ministerul Justiției al Republicii Moldova (f.d. 59 v. 4); corpurile delictelor aflate la păstrare în camera de corpuri delictelor a Serviciului Vamal al Republicii Moldova, conform chitanței nr. 0000434 din 19 septembrie 2014 (f.d. 77-78, v. 4), nu deontestază vinovăția lui Simon M. în săvârșirea infracțiunii imputate, deoarece nici una din ele nu indică direct sau indirect la ultimul, ca persoană care ar fi săvârșit infracțiunea imputată.

Instanța de apel a conchis, că la judecarea cauzei în instanțele de fond nu s-a dovedit faptul că inculpatul, folosindu-se de situația de serviciu, a tănuit preparate medicamentoase de controlul vamal, prin ascundere în locuri special pregătite sau adaptate în acest scop, săvârșite în proporții mari, deoarece din declarațiile inculpatului și ale martorilor Galagan V. și Tărîță V., s-a reținut că în vagonul în tavanul căruia au fost depistate

substanțele indicate în rechizitoriu au acces foarte multe persoane, în jur de 30 de însoțitori de vagon, inclusiv și pasagerii trenului.

De către instanța de apel au fost apreciate ca presupuneri invocările părții acuzării, precum că inculpatul ar fi primit recompensă de la o persoană neidentificată, deoarece nu au fost prezentate probe în acest sens.

Pe de altă parte, instanța de apel a menționat, că probele acuzării indică doar asupra faptului că la punctul de trecere a frontierei de stat „XXXXX”, în cadrul controlului fizic a mărfurilor din restaurantul - vagon al trenului de pasageri XXXXX pe traseul „XXXXX”, efectuat de reprezentantul organului vamal al Ucrainei, în cavitățile constructive, aflate în cavitatea tehnologică a spațiului dintre tavane deasupra gurii de ventilare a vagonului - restaurant al trenului de pasageri, au fost depistate bunuri nedeclarate (substanțele și preparatele menționate supra). Reieșind din declarațiile martorilor Galagan V. și Tărîță V., la vagonul cu pricina au acces un cerc nedeterminat de persoane, iar pe parcursul staționării intră să ia masa pasagerii, însoțitorii de vagon și alte persoane. Așadar, din declarațiile martorilor nominalizați nu se demonstrează cele imputate inculpatului, ci din contra, ele denotă nevinovăția ultimului.

Un alt aspect menționat de către instanța de apel este acel fapt că în rechizitoriu se indică că inculpatul, urmărind scopul trecerii peste frontiera vamală a Republicii Moldova a mărfurilor în proporții mari, prin eludarea controlului vamal, însă acuzatorul de stat reține la încadrarea juridică trecerea peste frontiera vamală a Republicii Moldova a mărfurilor, în scop de tănuire de controlul vamal, prin ascunderea în locuri special pregătite sau adaptate în acest scop. Respectiv, se observă o neconcordanță, deoarece metodele de săvârșire a infracțiunii - eludarea controlului vamal sau tănuirea de controlul vamal, prin ascunderea în locuri special pregătite sau adaptate în acest scop - au un caracter alternativ.

Subsecvent, instanța de apel a notat, că în raportul de expertiză nr. 1092 din 15 decembrie 2012, întocmit de către Centrul Științific și de cercetare, de expertiză criminalistică a Direcției MAI a Ucrainei în regiunea Vinnița, s-a constatat că în preparatele medicamentoase „Danabol” methadienone în comprimate de 50 mg și „Danabol” methadienone în comprimate de 10 mg, se conține un preparat cu efect puternic - methadienon, iar în preparatele medicamentoase „Aquatest” 1 ml Testosterone 100 mg/ml și „Testosterona P” 1 ML 100 mg/ml, au fost depistate substanțele medicamentoase testosteron și testosteron propionat, care sunt atribuite la substanțe chimice și incluse în „Nomenclatorul substanțelor toxice, inclusiv produselor biotehnologice și a altor agenți

biologici, producerea, păstrarea, transportarea, utilizarea, îngroparea, nimicirea și utilizarea cărora se efectuează în baza permisiunii", aprobat prin Hotărârea Cabinetului de Miniștri a Ucrainei din 20 iunie 1995 nr. 440 „cu privire la aprobarea Ordinii de obținere a permisului pentru producerea, păstrarea, transportarea, utilizarea, îngroparea, nimicirea și utilizarea substanțelor toxice, inclusiv produselor biotehnologiei și a altor agenți biologici”.

În cele din urmă, preparatele din speță au fost calificate juridic de către procuror ca fiind atribuite la categoria mărfuri. Această apreciere a fost nepotrivită în viziunea instanței de apel, având în vedere concluziile din Raportul de expertiză nr. 1092 din 15 decembrie 2012, potrivit cărora se atestă preparate cu efect puternic și substanțe chimice, iar obiectul material (imaterial) al infracțiunii prevăzute la art. 248 alin. (5) lit. b) și c) Cod penal, îl reprezintă în mod alternativ: a) mărfuri, obiecte sau alte valori; b) substanțele narcotice; c) substanțele psihotrope; d) substanțele cu efecte puternice; e) substanțele toxice; f) substanțele otrăvitoare; g) substanțele radioactive; h) substanțele explozive; i) deșeurile nocive; j) produsele cu destinație dublă. Respectiv, instanța de apel a reținut că noțiunea de mărfuri, obiecte sau alte valori nu o înglobează pe cea de substanțele cu efecte puternice sau substanțele toxice etc.

Totodată, instanța de apel a considerat, că inculpatul nu are statut de persoană cu funcție de răspundere, deoarece după cum reiese din materialele dosarului, inculpatul era angajat în cadrul Direcției Deservire Călători a IS „Calea Ferată a Moldovei”, în calitate de paznic în restaurantul - vagon al trenului de pasageri XXXXX pe traseul „XXXXX ”. Deci, inculpatul exercita o activitate auxiliară în sensul art. 4 alin. (3) lit. c) și d) din Legea nr. 158 din 04 iulie 2008 cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public. Din aceste considerente, la caz, nicidecum nu putea fi reținută în sarcina inculpatului comiterea infracțiunii în varianta prevăzută de lit. c) alin. (5) art. 248 Cod penal.

Instanța de apel a concluzionat că acuzatorul de stat nu a prezentat nici o probă ce ar demonstra vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate și prevăzute de art. 248 alin. (5) lit. b), c) Cod penal.

Astfel, instanța de apel a considerat că prima instanță, în prezența circumstanțelor analizate, corect a ajuns la concluzia că Simon Mihail urmează a fi achitat, din motiv că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute de art. 248 alin. (5) lit. b), c) Cod penal, apelul declarat urmând a fi respins, ca nefondat.

5. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către procurorul adjunct-interimar al procurorului șef al Procuraturii de circumscripție Chișinău, Ciobanu Sergiu, la 20 aprilie 2017, prin care a solicitat casarea totală a acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel.

În argumentarea cererii depuse, recurentul a invocat că instanțele de judecată nu au apreciat la justa valoare probele prezentate de către partea acuzării, or vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii imputate și-a găsit pe deplin confirmarea prin probele administrate.

6. Prin decizia Colegiului penal lărgit al Curții Supreme de Justiție din 12 septembrie 2017, pronunțată integral la 03 octombrie 2017, a fost admis recursul ordinar declarat, casată total decizia instanței de apel și dispusă rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

6.1. În motivarea soluției adoptate, analizând hotărârea adoptată de către prima instanță, instanța de recurs a constatat că deși în partea dispozitivă a sentinței este indicat temeiul de achitare, și anume că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii, în partea descriptivă a sentinței instanța de judecată a expus concluzii din care rezultă și alt temei de achitare, de rând cu cel indicat în dispozitiv, în cele din urmă soluție menținută de instanța de apel. Din motiv că instanța de apel a preluat majoritatea concluziilor enunțate în sentință, instanța de recurs ordinar a considerat că și decizia instanței de apel conține concluzii divergente.

Reieșind din constatările instanțelor de fond și apel, instanța de recurs a ordinar că în cauză se întrevade temeiul de achitare prevăzut la pct. 2) alin. (1) art. 390 Cod de procedură penală, unde este stipulat că sentința de achitare se adoptă dacă fapta nu a fost săvârșită de către inculpat, iar de rând cu acest temei de achitare au fost expuse și alte concluzii sub aspectul temeiului de achitare prevăzut la pct. 3) alin. (1) art. 390 Cod de procedură penală, care a și fost enunțat în concluziile finale și în partea dispozitivă a sentinței, și anume că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Sub aspectul celor relatate, instanța de recurs a remarcat că în partea descriptivă a sentinței în pct. 28-31, prima instanță a invocat admiterea de către partea acuzării a neconcordanței privind modalitățile de realizare a laturii obiective a infracțiunii în cauză, suprapunând concomitent 2 metode de săvârșire a infracțiunii: a) eludarea controlului vamal; b) tănuirea de controlul vamal, prin ascundere în locuri special pregătite sau adaptate în acest scop, care au caracter alternativ – concluzii care au fost preluate din

sentință și se regăsesc și în pct. 22-25 al deciziei adoptate de către instanța de apel.

În același context, instanța de recurs a atestat că în pct. 32-34 a sentinței, prima instanță a criticat și aprecierea de către partea acuzării a substanțelor medicamentoase, ce au fost depistate de către serviciile vamale ale Ucrainei, ca fiind atribuite la categoria de mărfuri, adică fiind incertă și situația obiectului material al infracțiunii prevăzute la art. 248 Cod penal, cu semnele calificative imputate inculpatului, raționamente, care de asemenea au fost incluse și în pct. 26-28 a hotărârii instanței de apel. Alte concluzii a primei instanțe, sub aspectul neîntrunirii elementelor infracțiunii imputate în acțiunile inculpatului și anume că acesta nu este incident, în prezenta speța, de a fi subiectul infracțiunii de contrabandă, au fost reflectate în pct. 35- 43 a sentinței și transcrise în punctele 29-36 ale deciziei instanței de apel. În cele din urmă, instanța de recurs a constatat că atât prima instanță, cât și instanța de apel în pct. 44 ale hotărârilor sale, au conchis că inculpatul urmează a fi achitat, din motivul că fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

Din considerentele enunțate, instanța de recurs a constatat o inadvertență în stabilirea temeiului ce stă la baza achitării lui Simon M., fiind constatate în sentință și decizie concluzii cu temeiuri de achitare diferite: „fapta nu a fost săvârșită de inculpat” și „fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii”, temeiuri prevăzute de art. 390 alin. (1) pct. 2) și 3) Cod de procedură penală. Sub acest aspect, instanța de recurs a notat că în situația pronunțării unei sentințe de achitare pe motiv că fapta nu a fost săvârșită de către inculpat, pot interveni efectele juridice prevăzute la art. 396¹ Cod de procedură penală și anume restituirea dosarului penal procurorului, la cerere, pentru reluarea urmăririi penale în vederea identificării făptuitorului infracțiunii.

Astfel, instanța de recurs a considerat că menționarea concomitentă a două temeiuri de achitare care se exclud reciproc, în aceeași hotărâre judecătorească, reprezintă o eroare de procedură care semnalează prezența temeiului pentru recurs - motivarea soluției contrazice dispozitivului hotărârii - prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală.

În altă ordine de idei, instanța de recurs a constatat că instanța de apel s-a pronunțat insuficient de clar asupra admisibilității sau inadmisibilității probelor administrate și cercetate, selectiv reținând conținutul unor probe la formarea concluziilor sale, fără a efectua o analiză mai amplă, ținând cont și de alte aspecte ce rezultă din conținutul ansamblului probator, precum și cele atenționate în apelul declarat de partea acuzării, inclusiv și

în partea încadrării juridice a acțiunilor inculpatului, vinovăția acestuia, prezența sau lipsa elementelor infracțiunii imputate ultimului, efectuând o analiză și motivare neconvingătoare a concluziilor sale, deviind astfel de la cerințele prevăzute la pct. 8) alin. (1) art. 417 Cod de procedură penală.

Alt aspect considerat relevant de către instanța de recurs rezida în faptul că cauză penală a fost preluată de la autoritățile Ucrainei de către organul de urmărire penală a Republicii Moldova, în conformitate cu prevederile art. 72 din Convenția pentru asistența juridică și raporturile juridice în materie civilă, familială și penală, semnată la Minsk, la 22 ianuarie 1993, Memorandumului din 16.07.2010 încheiat între Procuratura Generală a Republicii Moldova și Procuratura Generală a Ucrainei, precum și cu dispozițiile Legii nr. 371-XVI din 01.12.2006 cu privire la asistența juridică internațională în materie penală. Prin urmare, ținând cont de prevederile art. 13 al Convenției nominalizate, care stipulează valabilitatea actelor întocmite, precum și a dispoziției art. 538 Cod de procedură penală, potrivit căreia actul procedural întocmit în țară străină în conformitate cu prevederile legii acelei țări este valabil în fața organelor de urmărire penală și a instanțelor judecătorești din Republica Moldova, instanța de recurs ordinar a statuat că instanța de apel urma să învedereze și constatările efectuate de către organele de drept ale Ucrainei, apreciindu-le în cumul cu alte probe prezentate de organul de urmărire penală a Republicii Moldova.

Din considerentele da, instanța de recurs a conchis că decizia instanței de apel este afectată de insuficiență și contradicții în partea motivării soluției adoptate, ceea ce este incident cazului de casare invocat în speță și prevăzut de art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și anume, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, iar erorile admise de către instanța de apel nu pot fi corectate în ordinea procedurii de recurs, deoarece instanța de recurs nu este abilitată cu atribuții de a judeca cauza și a se pronunța asupra legalității sentinței, substituind instanța care a judecat apelul cu încălcarea prevederilor procesuale- penale la pronunțarea hotărârii judecătorești.

În asemenea condiții, instanța de recurs a decis să admită recursul ordinar declarat la caz, cu casarea totală a deciziei instanței de apel și cu remiterea cauzei în instanța de apel la rejudecare, în alt complet de judecători, pentru adoptarea unei soluții corecte.

La rejudecarea cauzei, instanței de apel i-a fost indicat să se conducă de prevederile art. 436 Cod de procedură penală, care prevăd procedura de rejudecare și limitele acesteia: să se pronunțe la modul convenit și în strictă conformitate cu prevederile legii procesual-penale asupra motivelor

esențiale invocate în cererea de apel și recurs; să cerceteze amănunțit aspectele învinuirii înaintate, să verifice și să aprecieze profund probele administrate și examinate în instanță în strictă conformitate cu cerințele legii, să le dea o evaluare convenită cu argumentarea admisibilității sau inadmisibilității fiecărei probe examinate, să elucideze faptele importante pentru soluționarea justă și promptă a cauzei date; să-și argumenteze clar concluziile în decizia adoptată, iar în caz de adoptare a unei concluzii de vinovăție sau nevinovăție a inculpatului, să emită o soluție clară, ținând cont de motivele casării deciziei atacate, de practica unitară în acest domeniu, precum și de practica relevantă a CtEDO, și să pronunțe o hotărâre legală și întemeiată, în conformitate cu prevederile art. 417 Cod de procedură penală.

7. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2018, pronunțată integral la 02 mai 2018, a fost admis apelul declarat, casată sentința, inclusiv din alte motive și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Simon Mihail a fost achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunii prevăzute de art. 248 alin. (5) lit. b), c) Cod penal, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de inculpat.

7.1. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că prima instanță corect a conchis asupra nevinovăției inculpatului, însă eronat a determinat motivul achitării.

Instanța de apel a reținut că atât în ședințele de judecată din prima instanță, cât și în apel, s-a constatat că mai multe persoane aveau acces la vagonul-restaurant, unde erau ascunse preparatele medicamentoase, în acest sens fiind posibil ca făptuitor în cauză să fie oricine dintre angajații care activau în cadrul vagonului-restaurant. În acest sens, instanța de apel a considerat relevant de a menționa că aproximativ 30 de persoane dispuneau de cheia de la vagonul-restaurant, iar cercul persoanelor care ar putea poseda cheia în cauză ar putea fi lărgit și mai mult. În opinia instanței de apel, învinuirea adusă inculpatului, precum că a comis fapta împreună cu o altă persoană și urma a fi remunerat, nu a fost dovedită sub nicio formă. Mai mult, instanța de apel a menționat că versiunea acuzării a fost formulată pentru a crea o aparentă consecutivitate logică a celor întâmplate, ceea ce este inadmisibil, or acuzarea este ținută să dovedească fiecare aspect al învinuirii în parte, prin probe concludente și pertinente.

Instanța de apel a reținut că unica probă pe care se bazează învinuirea sunt declarațiile martorilor Galagan Veaceslav și Terpan Natalia, potrivit cărora aceștia l-ar fi auzit pe un careva Fistican Vitalie, care la rândul său a

comunicat că preparatele medicamentoase îi aparțin lui și inculpatului. Reieșind din conținutul declarațiilor martorilor nominalizați, instanța de apel a considerat că ele reprezintă probe indirecte, fiind esențială audierea lui Fistican Vitalie, fapt care, din motive necunoscute, a fost omis de către acuzare. Mai mult, instanța de apel a menționat că martorul Terpan Natalia, colaborator vamal ucrainean, a ajuns la concluzia că făptuitor în cauză este doar Fistican Vitalie. În opinia instanței de apel, în cazul în care Terpan Natalia nemijlocit și imediat a documentat cazul și a ajuns la concluzia că făptuitor este o altă persoană decât inculpatul în cauză, acuzarea urma să prezinte probe concludente că anume Simon Mihail a comis infracțiunea de contrabandă, fapt care a fost omis.

Instanța de apel a constatat că, în speță, a fost probată comiterea unei infracțiuni, inclusiv prin probele dobândite pe teritoriul Ucrainei, însă nu a fost demonstrat că anume Simon Mihail a săvârșit infracțiunea, motiv din care acesta urma a fi achitat, din motiv că fapta nu a fost săvârșită de el.

8. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recurs ordinar de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Moraru Constantin, la 23 mai 2018, care solicită casarea totală a acesteia, cu dispunerea rejudecării cauzei de către instanța de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea cererii depuse, recurentul a invocat următoarele:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, erori care constituie temei pentru recurs, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală;

- instanța de apel a derogat de la prevederile legale și nu s-a condus de explicațiile din pct. 14 al Hotărârii Plenului Curții Supreme de Justiție din 12.12.2015, nu a luat măsurile necesare pentru ca probele prezentate de partea acuzării să fie cercetate multiaspectual și apreciate la justa lor valoare, în consecință provocând o stare de incertitudine și neclaritate privind soluția adoptată;

- fiecare critică a instanței de apel privind probele administrate de acuzare a fost expusă neargumentat și preluată în mod selectiv din sentință;

- preluând poziția primei instanțe, instanța de apel eronat a invocat că probele prezentate de partea acuzării nu au demonstrat vina inculpatului, iar ulterior, în mod contradictoriu, a susținut că prima instanță eronat a apreciat probele;

- vinovăția inculpatului a fost demonstrată pe deplin prin declarațiile martorului Galagan Veaceslav și alte probe scrise, la care acuzarea s-a referit în apelul declarat;

- în ceea ce privește omisiunea audierii lui Fistican Vitalie, de fapt, instanța de apel a fost informată că în privința ultimului a fost emisă o ordonanță de disjungere a cauzei penale într-o cauză separată;

- fără a lua în considerație prevederile art. 538 Cod de procedură penală, instanța de apel nu a ținut cont și nu s-a expus asupra declarațiilor martorilor Terpan N., Zubrinschi L., Iarovoi G. și Pasecinic M., cetățeni ai Ucrainei;

- prin constatările efectuate, instanța de apel a realizat o reitare a conținutului sentinței, modificând doar temeiul achitării inculpatului, fără a se pronunța asupra tuturor motivelor invocate în apel, ceea ce echivalează cu nerezolvarea fondului apelului.

9. Pe cauză nu a fost depusă referință.

10. Judecând recursul ordinar declarat, în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal lărgit consideră că acesta urmează a fi respins, din următoarele considerente.

Potrivit prevederilor art. 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, judecând recursul, instanța este în drept să îl respingă, ca inadmisibil, cu menținerea hotărârii atacate.

Examinând motivele invocate în recursul ordinar, Colegiul penal lărgit constată că prin acestea se expune o critică asupra aprecierii probelor de către instanța de apel, care a menținut soluția de achitare adoptată în privința inculpatului, critică care în opinia recurentului este justificată și impune necesitatea casării deciziei atacate. În contextul dat, Colegiul penal lărgit reține că, art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală prevede o listă exhaustivă de temeiuri pentru recurs, a cărei analiză denotă faptul că chestiunile privind aprecierea probelor nu sunt reflectate în conținutul acestui articol, astfel neconstituind un temei pentru recurs separat. În acest sens, este necesar de a reitera că potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, *instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute în art. 427, fiind în drept să judece și în baza temeiurilor neinvocate, fără a agrava situația condamnaților.*

Totodată, Colegiul penal lărgit statuează că critica aprecierii probelor, care la caz comportă o solicitare de reapreciere a acestora, nu poate fi supusă analizei la etapa examinării cauzei în ordine de recurs ordinar, deoarece instanța de recurs este abilitată de a se pronunța asupra chestiunilor de drept, care constituie erori cu caracter procedural sau

material, iar aprecierea probelor constituie o chestiune de fapt, ce ține de judecarea fondului cauzei, judecare care nu se înfăptuiește de către instanța de recurs. În contextul dat, Colegiul penal lărgit reiterează că instanța de recurs verifică legalitatea și temeinicia hotărârilor judecătorești atacate, exclusiv prin prisma prezenței sau absenței temeiurilor pentru recurs, prevăzute la art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală.

Din considerentele expuse, Colegiul penal lărgit respinge argumentele recurentului în partea dată, ca fiind de jure inadmisibile.

Sub aceste aspecte, Colegiul penal lărgit constată că argumentele invocate de recurent au fost pe deplin abordate la etapa judecării apelului, asupra acestuia fiind expuse concluzii relevante în decizia atacată, enunțate la pct. 7.1. al prezentei decizii, care nu necesită o reiterare din motivul temeiniciei și plenitudinii lor, ce vine în corespundere cu jurisprudența și practica CtEDO, care în pct. 37 a hotărârii sale, în cauza *Albert v. România* din 16.02.2010, statuează că art. 6§1 din CEDO, deși obligă instanțele să își motiveze deciziile, acest fapt nu poate fi înțeles ca impunând un răspuns detaliat pentru fiecare argument (*cauza Van de Hurk vs. Olanda, 19.04.1994, pct. 61*), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie prin alt mod, să fi examinat chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Colegiul penal lărgit reiterează, că printre garanțiile unui proces echitabil, reglementat de art. 6 din CEDO, se enumeră și faptul că orice persoană trebuie să fie judecată în mod echitabil de un tribunal independent și imparțial, ceea ce a fost realizat și în prezenta cauză, fiind respectate drepturile părților în procesul penal, garantate atât de Constituția R. Moldova, CtEDO, cât și de Codul de procedură penală.

Din considerentele enunțate, Colegiul penal lărgit conchide că nu și-a găsit confirmare temeiul pentru recurs, invocat în cererea deferită prezentei judecări, or soluția instanței de apel cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția. Totodată, Colegiul penal lărgit constată că în susținerea faptului că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apel, recurentul a omis să specifice asupra cărora anume motive s-a omis de a se da răspuns, ceea ce denotă caracterul declarativ și formal al acestui temei.

În ansamblul circumstanțelor constatate, din motiv că temeiurile pentru recurs invocate în cerere nu și-au găsit confirmare, reieșind din faptul că anumite argumente invocate în cerere sunt neîntemeiate, iar altele inadmisibile, precum și din considerentul că nu s-au depistat alte erori care, examinate din oficiu, ar justifica casarea deciziei instanței de apel,

Colegiul penal lărgit conchide asupra soluției de respingere, ca inadmisibil, a recursului ordinar declarat în cauză, cu menținerea deciziei instanței de apel atacate.

11. În conformitate cu art. art. 338, 434, 435 alin. (1) pct. 1) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibil, recursul ordinar declarat de către procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Moraru Constantin, cu menținerea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 21 martie 2018, în cauza penală în privința lui *Simon Mihail XXXXX*.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 06 decembrie 2018.

Președinte

Vladimir Timofti

Judecători

Victor Boico

Nadejda Toma

Anatolie Țurcan

Elena Cobzac